

यो मोहात् प्रसीतपतिकां स्त्रियम् । नियोजयत्यप्यर्थं
तं विगर्हन्ति साधवः । यस्या स्त्रियेत कन्याया वाचा
सत्ये कृते पतिः । तामनेन विधानेन निजो विन्दत
देवरः । यथाविध्यधिगम्यैनां शुक्लवस्त्रां शुचिव्रताम् ।
मियो भजेतामसवात् सङ्गत् सङ्गटताडतौ” ।

दृष्टव्यमिति “उक्तो नियोगो मनुना निषिद्धः स्त्रियमेव
हि” इत्यादिना तन्निषेधोक्तः । मिताक्षरायामप्ययं पक्षो
द्वारासुधायणप्रसङ्गे समर्थितः यथा

“अपुत्रेण परचेत्वे नियोगोत्पादितः सुतः । उभयोरप्य-
सौ रिक्थौ पिण्डदाता च धर्म्मतः” या० । “कुपुत्रो
शुर्वनुज्ञातः” इत्याद्युक्तविधिना अपुत्रेण देवरादिना पर-
चेत्वे परभार्यायां गुरु नियोगेनोत्पादितः पुत्रउभयोर्भीज
क्षेत्रिणोरसौ रिक्थौ रिक्थहारी पिण्डदाता च
धर्म्मत इत्यस्यायमर्थः । यदाऽसौ नियुक्तो देवरादिः स्वय-
मप्यपुत्रोऽपुत्रस्य चेत्वे स्वरपुत्रार्थं प्रष्टव्यं जनयति
स द्विपितृकोद्वारासुधायणोद्वयोरपि रिक्थहारी पिण्डदा-
ता च । यदा तु नियुक्तः पुत्रवान् केवलं क्षेत्रिणः पुत्रार्थं
यतते तदा तदुत्पन्नः क्षेत्रिणएव पुत्रो भवति न बीजिनः-
सच नियमेन बीजिनोरिक्थहारी पिण्डदोऽपीति ।
यथोक्तं मनुना “क्रियाभ्युपगमात् क्षेत्रं बीजार्थं यत् प्रदी-
यते । तस्यैव भागिनो दृष्टौ बीजी क्षेत्रिकएव चेति” ।
क्रियाभ्युपगमादित् अत्रोत्पन्नमपत्यमावयोरुभयोरपि-
भवत्विति संविदङ्गीकरणाद्यत् क्षेत्रं क्षेत्रस्वामिना बीजिने
बीजवपनार्थं दीयते तस्मिन् क्षेत्रउत्पन्नस्यापत्यस्य बीज-
क्षेत्रिणौ भागिनो दृष्टौ महर्षिभिः । तथा । “फलं-
क्षेत्रमभिसम्वाय क्षेत्रिणां बीजिनां तथा । प्रत्यक्षं
क्षेत्रिणामर्थो बीजाद्योनिर्वहणीयसीति” मनुः । “फलं
क्षेत्रमभिसम्वायेति अत्रोत्पन्नमपत्यमावयोरुभयोरपि-
क्षेत्रमभिसम्वाय परचेत्वे यदपत्यस्यत्पादयेत् तदपत्यं
क्षेत्रिणएव । यतो बीजाद्योनिर्वहणीयसी गणाश्चादिपु-
तथादर्शनात् । अत्रापि नियोगो वाग्मदत्ताविषयएव इ-
तरस्य नियोगस्य मनुना गिषिद्धत्वात् “देवराडा सपिण्डाडा
स्त्रिया सत्यग्नि युक्त्या । प्रजेस्त्रिताधिगन्तव्या सन्तानस्य
परिचये । विधवायां नियुक्तस्तु हताक्तो वाग्यतो निशि ।
एकमुत्पादयेत्तुलं न द्वितीयं कथञ्चन” इत्येव नियोगसम्पत्त्यस्य
मनुः स्वयमेव निषेधति । “नान्यस्मिन् विधवा नारी
नियुक्ताया द्विजातिभिः । अन्यस्मिन् हि नियुज्जाना
धर्म्मो हन्तुः सनातनम् । नोदाहिकेषु मन्त्रेषु नियोगः-

कीर्त्यते कश्चित् । न विवाहविधायुक्तं विधवावेदनं-
पुनः । एवं हि जैर्हि विद्वद्भिः पशुधर्मो विगर्हितः ।
मनुष्याणामपि प्रोक्तो वेने राज्यं प्रशासति । स मही-
मखिलां भुञ्जन् राजर्षिप्रवरः पुरा । वर्षानां सुहृदश्चक्रे
कामोपहतचेतनः । ततः प्रभृति यो मोहात् प्रसीतपतिकां
स्त्रियम् । नियोजयत्यप्यर्थं गर्हन्ते तं हि साधवः”
इति । नच विहितप्रतिषिद्धत्वादिकल्प इति मन्व्यस्य
नियोज्येण निन्दामवस्थात् । स्त्रीधर्म्मेण व्यभिचारस-
ङ्गदोषवशात् संयमस्य प्रशस्तत्वाच्च । यथाह
मनुरेव “कामं तु क्षपयेद्देहं पुष्पसुलफलैः शुभैः । नतु
नामापि गृह्णीयात्पत्यो प्रेते परस्त्विति” जीयनार्थं पुरुषा
नराश्रयणं प्रतिषिध्य “आसीतामरणात् क्षान्ता नियता-
ब्रह्मचारिणी । योधर्म्म एकपत्नीनां काङ्क्षन्ती तमनुचरम् ।
अनेकानि सहस्राणि कौमारब्रह्मचारिणाम् । दिवं गता-
नि विप्राणामकृत्वा कुलसन्ततिम् । मृते भर्तारि साध्वो स्त्री
ब्रह्मचर्ये व्यवस्थिता । स्वर्गं गच्छत्यपुत्रापि यथा ते
ब्रह्मचारिणः । अपत्यलोभाद्या त स्त्री भर्तारमति
वर्तते । सेह निन्दामवाप्नोति परलोकाच्च हीयत” इति
पुत्रार्थमपि पुरुषान्नराश्रयणं निषेधति । तस्माद्विहित-
प्रतिषिद्धत्वादिकल्प इति न युक्तम् । एवं विवाह-
संस्कारानियोगे प्रतिषिद्धे कस्तर्हि धर्म्मे नियोग इत्यत आह
“यस्या स्त्रियेत कन्याया वाचा सत्ये कृते पतिः । तामनेन
विधानेन निजो विन्देत देवरः । यथाविध्यधिगम्यैनां
शुक्लवस्त्रां शुचिव्रताम् । मियो भजेतामसवात् सङ्गत् सङ्गटता-
डताविति” । यस्मै वाग्मता कन्या स प्रतिपक्षमन्तरे खैव
तस्याः परितिरित्यादेशं गम्यते । तस्मिन् प्रेते देवरस्तस्य-
व्येष्टः कनिष्ठो या निजः सोदरो विन्देत परिणयेत् । यथा-
विधि यथाशास्त्रमधिगम्य परिणीयानेन विधानेन हता-
भ्यङ्गजाङ्गियमादिना । शुक्लवस्त्रां शुचिव्रतां मनोवाक्काय-
संयमां मिथोरहस्यागर्भमहोणात्प्रभृत्येकैकं वारं गच्छेत् ।
अथ च विवाहो वाचनिको हताभ्यङ्गादिनियमश्च नियुक्ताभिग-
मनाङ्गमिति न देवरस्य भार्यात्वमापादयत्यतस्तदुत्पन्नम-
पत्यं क्षेत्रस्वामिणएव भवति न देवरस्य संविदा त्रभयोरपि”
अनेन सन्दर्भेण प्रसीतपतिकायां नियोगनिषेधात्
सधवायामनिषेधः तेन पाण्डुराजेन कुन्यां माद्व्यां च
नियोगद्वारा एताणामुत्पादनं न विरुद्धम् ।
वस्तुतः “अनेकधा कृताः एता अपि धर्मैः पुरातनैः न
शक्यन्ते ऽपुनः कर्तुं शक्तिहीनैरिदमनैः” इति दृष्टव्य-